

РЕШЕНИЕ

№ 4014

гр. София, 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 01.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **3236** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 2 от ЗИНЗС вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на лишения от свобода Ш. А. Ш. - ЗОЗТ „К., чрез адв. Е. П., срещу отказ с рег.№ 900 от 01.02.2023г. на Началника на Затвора- С. да премести Ш. от ЗОЗТ „К.“ в Затвора- С..

В жалбата се твърди, че лишеният от свобода подал молба до началника на затвора с искане да бъде преместен от общежитието в корпуса на затвора, като са били изтъкнати основателни причини за преместването, а именно опасност за живота и здравето на лишения от свобода Ш., опасност от посегателство срещу половата му неприкосновеност и прочие. Излагат се доводи в насока, че в хода на административното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като не са събрани доказателствата относими към конкретния случай за изясняване на фактическата обстановка. Иска отказът да бъде отменен.

От ответника, чрез юрк.М., е постъпил писмен отговор, в който излага теза, че писмо с рег.№ 900 от 01.02.2023г. няма характер на ИАА. Също така, преценката на административния орган дали да премести или да откаже да премести лишения от свобода е по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол.

В съдебно заседание жалбоподателят Ш., лично и чрез адв. П., надлежно упълномощена, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Адв. П. излага доводи, че отказът, с рег.№ 900 от 01.02.2023г., на началника на затвора не е

мотивиран. Не са обсъдени изложените от жалбоподателя твърдения за опасност за здравето и живота му при оставането му в Общежитието, ако не бъде преместен в Затвора. От показанията на разпитания по делото свидетел М. и приложеното лично досие на лишения от свобода се установявало, че Ш. е с добро поведение, както и че не може да се адаптира към условията и средата на Общежитието. Искането за отмяна на отказа и да задължи началника на затвора да се произнесе с мотивирана заповед по искането за преместване, след като се изяснят всички факти и обстоятелствата от значение за случая. Разноски по делото не се претендират.

Ответникът - началник на Затвор С., редовно уведомен, не се явява, представлява се от юр.М.. В съдебно заседание процесуалният представител на ответника застъпва тезата, че във връзка с искането за преместване е била извършена проверка от ИСДВР, в хода на която не са се установили основанията, твърдени от жалбоподателя, поради което началникът на затвора го е уведомил с оспорвания отказ, че няма да го премести. Писмо с рег.№ 900 от 01.02.2023г. имало само уведомителен характер. От друга страна, ако се приеме, че е налице отказ по смисъла на чл. 62 ал.3, изр.1, пр.2 от ЗИНЗС, то същият е законосъобразен, тъй като мотивите могат да бъдат изложени отделно от самия акт в друг документ към изпратената преписка, както било в случая - в докладната записка на инсп. СДВР. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд - София град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и приложените по делото доказателства, и след като провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намери за установено следното:

Жалбоподателят Ш. е приведен на територията на Затворническо общежитие от закрит тип (ЗОЗТ) „К.“ към Затвора С. на 29.11.2022г. Изтърпява наказание от три години и шест месеца „лишаване от свобода“.

В края на 2022г. жалбоподателят Ш. е подал молба до Началника на Затвора - С. с искане да бъде преместен от Общежитието от закрит тип в Затвора. В молбата е посочено, че в Общежитието Ш. е подлаган на непрекъснат тормоз, притеснен е, наранен е, изпитва страх да остава насаме с останалите обитатели на помещението.

Във връзка с молбата е изготвена докладна записка от инсп. СДВР в ЗОЗТ „К.“ с дата от 24.01.2023г. ИСДВР е посочил, че в ЗОЗТ „К.“ за изминалия времеви период не е бил регистриран случай на посегателство спрямо телесната и половата неприкосновеност на лишения от свобода. Преложено е да не се уважава искането за преместване от Общежитието в Затвора- С..

С писмо рег.№ 900 от 01.02.2023г. Началникът на Затвора, специално в отговор на молбата за преместване, е обективирал волеизявлението си, че „ лишеният от свобода Ш. А. Ш. няма да бъде преместен в Затвора- С.“.

Недоволен от визириания отказ, жалбоподателят Ш., чрез адв. П., го е оспорил пред АССГ.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с административната преписка писмени документи, личното досие на лишения от свобода, както са събрани и гласни доказателства.

Свидетелят М.- служител в ЗОЗТ „К.“, в показанията си възпроизвежда доказателствена информация, като охарактеризира лишения от свобода в положителна насока, доколкото има лични впечатления, че Ш. спазвал установените

правила за вътрешния ред в Общежитието. Дава още и показания, че лично на него не му е известно да са извършвани посегателства срещу Ш.. Посочва, обаче, че Ш. пребивавал в „среда, която е високорискова“, че „се случват неща, които не са редни“, че „във вътрешната зона, където спят, няма камери“ и прочие в тази насока. Съдът кредитира показанията на свидетеля М. в коментирания им по-горе части, тъй като същите са логични, последователни, непротиворечиви и са в съответствие с писмените доказателства.

Извън това, св.М. излага свои съждения и мнения, в това число в насока, че Ш., понеже спазвал правилата, не следвало да остава в „новата част на Общежитието“, тъй като там изтърпявали наказанията си „лошите момчета“. В тази част изнесеното от свид. М. няма характер на свидетелски показания, доколкото не се възпроизвеждат конкретни факти, а единствено се излага мнение.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съдът намира, че е сезиран в преклузивния срок за оспорване, от надлежна страна, срещу акт, с който се засягат нейни права и законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

В случая отказът е издаден от компетентен орган - Началник на Затвора С., в изискуемата писмена форма, но не съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Липсата на фактически и правни съображения възпрепятства съда да извърши необходимата проверка за законосъобразност, а и нарушава правото на защита на адресата на акта. В този смисъл е налице основание по чл. 146, т. 2 АПК за отмяна на акта.

Касателно доводите на ответника следва да се отбележи, че съгласно Тълкувателно решение № 16 от 31.III.1975 г., ОСГК: „ Мотивите към административния акт или към резолюцията за отказ за издаване на административен акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по-горния административен орган в съобщението до страните ...в препроводителното писмо или в друг документ към изпратената преписка, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта. Липсата на мотиви към първоначалния административен акт не съставлява съществено нарушение на закона и в случаите, при които по-горният административен орган е потвърдил акта, като е изложил съображения, позволяващи да се провери законосъобразността му при обжалването му по съдебен ред“.

Видно е, че съгласно ТР № 16 от 1975 г. на ОСГК, мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт, в съпроводителното писмо или в друг документ, най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по-горния административен орган, ако изхожда от същия административен орган, който е издал акта. Липсата на мотиви към първоначалния административен акт не съставлява

съществено нарушение на закона и в случаите, при които по-горният административен орган е потвърдил мотивирано акта. В случая конкретни съображения за постановения отказ не се намират в нито един от посочените в тълкувателното решение видове документи. Не е такъв документ докладната записка от инсп.СДВР, на която се позовава процесуалният представител на ответника.

Съгласно чл. 63, ал. 1 от ЗИНЗС, лишените от свобода могат да бъдат премествани от затвор в затворническо общежитие от закрит тип, функциониращо като подразделение на затвора, и обратно със заповед на началника на затвора в случаите по чл. 62, ал. 1, т. 1, 4 и 5.

Съобразно чл. 63, ал. 2 от ЗИНЗС, заповедта за преместване или отказът за преместване подлежи на оспорване по реда на АПК пред административния съд по местоизпълнение на наказанието.

За да бъдат премествани лишените от свобода от затвор в затворническо общежитие от закрит тип, функциониращо като подразделение на затвора, и обратно специалният ЗИНЗС изисква да са налице изрично и изчерпателно посочени предпоставки по чл. 62, ал. 1, т. 1, 4 и 5, а именно: 1. при включване в обучения, в курсове за придобиване на специалност, за повишаване на квалификацията или за работа - при изявено желание от лишения от свобода; 4. по предложение на началника на затвора при възникване на психологическа несъвместимост, конфликти със служители или лишени от свобода - пострадали или близки на пострадалите от извършеното престъпление, или при наличието на други важни съображения, свързани с ресоциализацията, с безопасността на лицето и сигурността в местата за лишаване от свобода; 5. при необходимост с цел съобразяване с изискванията на чл. 43, ал. 4 (минималната жилищна площ в спалното помещение за всеки лишен от свобода не може да е по-малка от 4 кв. м.); в този случай се взема предвид и желанието на лишения от свобода.

В процесния казус се касае за писмена молба, депозирана от лишен от свобода, до затворническата администрация с искане да бъде преместен от затворническо общежитие от затворен тип, в корпуса на Затвора -С.. Сочи се за създаване на опасност за живота и здравето на Ш., предвид тормоз от други лишени от свобода, респективно се твърди наличие на хипотезата по чл. 63, ал. 1, вр. чл. 62, ал. 1, т. 4 от ЗИНЗС. В случая са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила по чл. 35 АПК при издаването на административния акт. Съгласно чл. 35 АПК индивидуалният административен акт се издава след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. Както и административният орган следва да събере служебно необходимите доказателства съгласно чл. 36 АПК и да прецени наличието или липсата на основания за издаване на акта на база фактите, установени в хода на административното производство. В тази връзка, вместо в хода на административното производство да бъде извършено пълно установяване на относимите факти и обстоятелства, проверката се е изразила единствено в констатацията, че няма данни за официално регистрирани от затворническата администрация посегателства срещу жалбоподателя. Ето защо, като не е изпълнил задължението за изясняване на фактическата обстановка административният орган е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствени правила, което е основание за отмяна на оспорения отказ.

Изложеното мотивира Съда да приеме, че жалбата е основателна, поради което и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63, ал. 2 от ЗИНЗС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ с рег.№ 900/ 01.02.2023г. на Началника на Затвора- С. да премести лишения от свобода Ш. А. Ш. от ЗОЗТ „К.“ в Затвора- С..

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА на Началника на Затвора- С. за провеждане на производството при спазване на административнопроизводствените правила и указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в решението.

На основание чл. 63, ал. 2 от ЗИНЗС решението е окончателно.

Съдия: